

「 ENGLISH GRAMMAR 」

Adverbs & Idioms

「ENGLISH」
「GRAMMAR」

Adverbs
&
Idioms

ENGLISH GRAMMAR Adverbs & Idioms

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
978-616-596-463-0

ราคา 250 บาท

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2565

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

ธง วิทย์วัฒน์.

Adverbs & Idioms. -- ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์, 2569.

126 หน้า.-- (English Grammar).

1. ภาษาอังกฤษ -- คำกริยาวิเศษณ์. 2. ภาษาอังกฤษ -- ส่วนวลี.

I. ชื่อเรื่อง.

423.103

ISBN 978-616-596-463-0

จัดจำหน่ายหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) โดย

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

28, 30, 32 ซอยรังสิต-ปทุมธานี 16 ซอย 7

ต. ประชาธิปัตย์ อ. รัษฎา จ. ปทุมธานี 12130

โทรศัพท์ 0-2958-1125, 0-2958-1127

e-mail : sales@skybook.co.th, saleskybook@gmail.com

www.facebook.com/skybook.co.th

www.skybook.co.th

หนังสือชุด **English Grammar** ได้คัดเลือกเฉพาะหลักไวยากรณ์อังกฤษที่สำคัญและควรรู้ แล้วนำมาสรุปเป็นคำอธิบายแบบง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน พร้อมตัวอย่างคำแปล และเหตุผลประกอบ อ่านเข้าใจได้โดยง่าย สามารถใช้ศึกษาด้วยตนเอง สำหรับเล่มนี้เป็นเรื่องของ **Adverbs & Idioms** ในเล่มจะมีเรื่องเกี่ยวกับรูปแบบของกริยาชนิดหนึ่งที่น่าสนใจแสดงเงื่อนไขสมมติ แสดงความปรารถนา การเสนอแนะ (Subjective) รูปกริยาที่ประธานเป็นผู้กระทำหรือแสดงกริยานั้นโดยตรงและประธานของมันเป็นผู้ถูกกระทำกริยานั้นโดยผู้อื่นหรือสิ่งอื่น (Active and Passive Voice) คำพูดที่ยกมาเล่าโดยตรงและคำพูดที่นำมาเล่าโดยดัดแปลง (Direct and Indirect Speech) กริยาวิเศษณ์ (Adverbs) การเปรียบเทียบกริยาวิเศษณ์ (Comparison of Adverbs) คำบุพบทและสำนวน (Preposition and Idioms)

หนังสือ English Grammar ชุดนี้จะมีทั้งหมด 6 เล่ม คือ Nouns & Adjectives, Verbs & Tense, Adverbs & Idioms, Sentences & Questions, Phrases & Word Building และ English Grammar Test

ผู้จัดทำหวังว่าหนังสือชุด English Grammar เรื่อง Adverbs & Idioms เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียน นักศึกษา และผู้ที่สนใจไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในเรื่องของ Adverbs และ Idioms รวมถึงหัวข้อเรื่องอื่น ๆ ในเล่ม

Chapter 1 : Subjective

Subjective คืออะไร มีกี่ชนิด	1
ลักษณะพิเศษของ Present Subjective	1
หลักการใช้ Present Subjective	2
หลักการใช้ Past Subjective กับ Wish	4
หลักการใช้ Past Subjective กับ as if, as though	7
หลักการใช้ Past Subjective หลังกลุ่มคำ It's time	8

Chapter 2 : Active and Passive Voice

Active and Passive Voice คืออะไร	10
หลักการเปลี่ยน Active Voice เป็น Passive Voice	10
โครงสร้างของ Passive Voice ทั้ง 12 Tense	11
เมื่อประโยค Active Voice มีกริยาช่วย (Helping Verb)	12
คำกริยาที่ไม่สามารถเปลี่ยนเป็น Passive Voice	14
เมื่อประโยค Active Voice มีกริยาวิเศษณ์บอกอาการ	16
กริยาที่ใช้บุพบทคำอื่นแทน "by"	16
ประโยค Passive Voice ที่ไม่นิยมใช้ by	16
เมื่อประโยค Active Voice มี Object 2 ตัว	18
เมื่อประโยค Active Voice ขึ้นต้นด้วย Question Words	19

เมื่อประโยค Active Voice เป็นประโยคคำสั่งหรือคำห้าม	21
เมื่อประโยค Active Voice มี Infinitive Without "to"	22
เมื่อประโยค Active Voice มี Present Participle ขยายกรณ	22

Chapter 3 : Direct and Indirect Speech

Direct and Indirect Speech คืออะไร	24
หลักการเปลี่ยนประโยค Direct เป็น Indirect Speech	25
ข้อยกเว้นที่ไม่ต้องเปลี่ยน Tense ใน Indirect Speech ที่เปลี่ยนมาจาก Direct Speech	34
หลักการเปลี่ยนแปลง Tense ของประโยคเงื่อนไขจาก Direct เป็น Indirect Speech	36
หลักการเปลี่ยนแปลงประโยคชักชวนที่ขึ้นต้นด้วย Let's เป็น Indirect Speech	37
หลักการเปลี่ยนประโยคคำสั่งหรือขอร้อง เป็น Indirect Speech	38
หลักการเปลี่ยนประโยคอุทานให้เป็น Indirect Speech	41
หลักการ Direct เป็น Indirect Questions	41
หลักการเปลี่ยน Direct สองประโยครวมกันให้เป็น Indirect Speech	45
หลักการเปลี่ยนประโยค Direct Speech ที่มี Yes หรือ No ให้เป็น Indirect Speech	48

Chapter 4 : Adverbs

Adverb คืออะไร และชนิดของ Adverb	49
Adverb of Time คืออะไร และหลักการใช้	50
Adverb of Duration คืออะไร และหลักการใช้	53
Adverb of Place คืออะไร และหลักการใช้	54
Adverb of Frequency คืออะไร และหลักการใช้	57
Adverb of Manner คืออะไร และหลักการใช้	61
Adverb of Quantity คืออะไร และหลักการใช้	64
Adverb of Affirmation or Negation คืออะไร และหลักการใช้	66

Adverb of Exclamation คืออะไร และหลักการใช้	66
Interrogative Adverb คืออะไร แบ่งออกเป็นกี่ชนิด	67
Conjunction Adverb คืออะไร แบ่งออกเป็นกี่ชนิด	69
แหล่งที่มาของ Adverb และหลักการใช้	72
หลักสังเกตว่าคำไหนเป็น Adverb คำไหนเป็น Adjective	76
Adverbial Particle คืออะไร และชนิดของ Adverbial Particle	78
หลักการวางตำแหน่งของ Adverbial Particle	78
Two-Word Verb	81

Chapter 5 : Comparison of Adverbs

การเปรียบเทียบ Adverb ที่เท่าเทียมกัน	85
การเปรียบเทียบ Adverb ขึ้นสูงกว่าหรือดีกว่า	86
การเปรียบเทียบ Adverb ขึ้นสูงสุดหรือดีที่สุด	87
หลักการเปลี่ยน Adverb จากขั้นปกติให้เป็นขั้นกว่าและขั้นสูงสุด	87

Chapter 6 : Prepositions and Idioms

Preposition คืออะไร	89
รูปแบบของ Preposition	90
ชนิดของ Preposition	94
Preposition บอกเวลา	94
Preposition บอกสถานที่และทิศทาง	98
Preposition บอกหนทางและวิธีการ	101
Preposition บอกกริยาอาการ	102
Preposition บอกเหตุผลหรือจุดประสงค์	102
Preposition บอกความเป็นเจ้าของหรือการครอบครอง	102
Preposition บอกการวัด อัตรา หรือมูลค่า	103
Preposition บอกความตรงกันข้าม	103

Preposition บอกแหล่งที่มาหรือต้นกำเนิด	103
Idioms (สำนวน)	104
Idioms ที่เกิดจากการใช้ Preposition นำหน้าคำอื่น	104
Idioms ที่เกิดจากการใช้ Preposition ไปต่อท้ายกริยา	109
Idioms ที่เกิดจากการใช้ Preposition ไปต่อท้ายคุณศัพท์ หรือ Participle	112
Idioms ที่เกิดจากการใช้ Preposition ไปต่อท้ายคำนาม	114

Chapter 1

Subjunctive

Subjunctive หมายถึง “รูปแบบของกริยาชนิดหนึ่งที่น่ามาใช้แสดงเงื่อนไขสมมติ, แสดงความปรารถนา, การเสนอแนะ หรือคำสั่งว่าควรทำอะไร ฯลฯ” แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ Present Subjunctive (กริยาช่อง 1 ไม่มี to) และ Past Subjunctive (กริยาช่อง 2)

Present Subjunctive หมายถึง กริยาช่องที่ 1 ที่ไม่มี “to” นำหน้าคือ มีรูปเดียวกับ **Infinitive** ไม่มี to มีลักษณะพิเศษดังนี้ :-

a) Present Subjunctive มีรูปเดียวเหมือนกันหมด ไม่เปลี่ยนแปลงใดๆ เลย กล่าวคือ ไม่มีการเติม s ไม่ว่าประธานของกริยาตัวนี้เป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ก็ตาม

b) ถ้า Present Subjunctive เป็น Verb to be คือ is, am, are, was, were ให้ใช้ “be” แทนตลอดไป

c) รูปปฏิเสธของ Present Subjunctive ให้ทำได้โดยเติม not ข้างหน้ากริยาช่องที่ 1 นี้ได้ทันที เช่น :-

Ex. He **recommended** that she **go** with him.

= เขาแนะนำว่า หล่อนควรไปกับเขา

(go ไม่ต้องเปลี่ยนเป็น goes ตามประธานเอกพจน์ และก็ไม่ต้องเปลี่ยนเป็น went ตามกริยาตัวหน้า คือ recommended ซึ่งอยู่ในรูปอดีตกาล เพราะ go นำมาใช้ในฐานะเป็น Present Subjunctive)

She **insists** that he **come**.

= เธอยืนยันว่าเขาจะมา

(แม้ he จะเป็นประธานเอกพจน์ แต่กริยา come ก็ไม่ต้องเติม s เพราะใช้ในฐานะเป็น Present Subjunctive)

The teacher **advised** that he **not speak** loud in the class.

= ครูได้แนะนำว่า เขาไม่ควรพูดเสียงดังในห้องเรียน

(รูปปฏิเสธของ Present Subjunctive ให้ทำได้โดยเติม not ข้างหน้ากริยาช่องที่ 1 นี้ได้ทันที)

The teacher **suggested** that he **not be** lazy.

= ครูแนะนำว่า เขาไม่ควรเป็นคนขี้เกียจ

(Verb to be ใช้ "be" ปฏิเสธให้เติม not ไว้ข้างหน้า "be" ได้เลย)

หมายเหตุ : ในภาษาพูด (spoken language) และภาษาธรรมดา (informal) เรามักนิยมใช้ *should* + กริยาช่องที่ 1 แทน *Present Subjunctive* เสมอ เช่น :-

The doctor **recommended that** John **take** this medicine.

= The doctor **recommended that** John **should take** this medicine.

= หมอแนะนำว่า จอห์นควรกินยานี้

(ในภาษาพูด นิยมใช้ *should* เติมหน้า *Present Subjunctive*)

หลักการใช้ **Present Subjunctive**

เราใช้ *Present Subjunctive* (คือกริยาช่อง 1 ไม่เติม s) เมื่อ.....

① ใช้อยู่หลังโครงสร้าง "กริยา + that" ได้แก่ กริยาต่อไปนี้ :-

1. advise that	= แนะนำว่า
2. ask that	= ขอร้องว่า
3. command that	= สั่งว่า
4. decree that	= บัญชาว่า
5. demand that	= เรียกร้องว่า
6. desire that	= ปรารถนาให้เป็นว่า
7. insist that	= ยืนยันว่า
8. move that	= เสนอว่า
9. maintain that	= ยืนยันว่า
10. order that	= สั่งว่า
11. pray that	= อ้อนวอนว่า
12. prefer that	= เห็นสมควรว่า
13. propose that	= เสนอว่า
14. recommend that	= ขอร้องว่า

15.	request that	= ขอร้องว่า
16.	require that	= กำหนดว่า
17.	stipulate that	= ระบุว่า
18.	suggest that	= แนะนำว่า
19.	urge that	= กระตุ้นว่า

Ex. The doctor **suggested that** he **be** in bed for a few days.

= หมอได้แนะนำว่า เขาควรนอนพักสักสองสามวัน

(ถ้า Present Subjunctive เป็น Verb to be ให้ใช้ "be" เสมอไป ไม่ใช่ is, am, are, was, หรือ were)

I **demand that** Sarah **go** to see a doctor at once.

= ผมขอร้องให้ซาร่ารีบไปหาหมอ

The manager **requested that** we **not leave** before 4 o'clock.

= ผู้จัดการขอร้องว่า เราไม่ควรออกก่อน 4 นาฬิกา

(ปฏิเสธ เต็ม not หน้า leave ได้เลย)

② ใช้อยู่หลังโครงสร้าง It is (was) + Adjective (บางคำ) + that :-

1.	It is advisable that	= เป็นการสมควรที่ว่า
2.	It is better that	= เป็นการดีกว่าที่ว่า
3.	It is crucial that	= จำเป็นอย่างยิ่งที่ว่า
4.	it is desirable that	= เป็นการสมควรที่ว่า
5.	It is essential that	= เป็นการจำเป็นที่ว่า
6.	It is imperative that	= เป็นการจำเป็นอย่างยิ่งที่ว่า,
เป็นการรีบด่วนที่ว่า
7.	It is important that	= เป็นการสำคัญที่ว่า
8.	It is necessary that	= เป็นการจำเป็นที่ว่า
9.	It is preferable that	= เป็นการดีกว่าว่า,
เป็นการสมควรกว่าที่ว่า
10.	It is resolved that	= ลงมติว่า

11. It's right that = เป็นการถูกต้องที่ว่า
 12. It is strange that = เป็นการแปลกที่ว่า
 13. It is urgent that = เป็นการด่วนที่ว่า

Ex. It is desirable that he not smoke in the office.

= เป็นการสมควรที่เขาไม่ควรสูบบุหรี่ในห้องทำงาน

(smoke เป็น Present Subjunctive คือต้องเป็นกริยาช่องที่ 1 ไม่มี to และไม่มีการเติม s แม้ว่าประธานจะเป็นเอกพจน์)

It's important that we be brave.

= เป็นเรื่องสำคัญที่เราจะต้องกล้าหาญ

It was essential that you buy food yesterday.

= เป็นสิ่งจำเป็นที่คุณซื้ออาหารเมื่อวานนี้

(buy ต้องใช้ในรูปแบบปัจจุบันเสมอ แม้ว่ากริยาตัวหน้าของ Main Clause จะเป็นอดีต คือ was ก็ตาม)

หมายเหตุ : ถ้าเราไม่ต้องการจะใช้ Present Subjunctive (คือกริยาช่องที่ 1 ไม่เติม s) ตามหลังคุณศัพท์ที่กล่าวมานี้ เราจะใช้ to-infinitive มาแทนก็ได้ (โครงสร้าง = It is important + for someone + to-infinitive) เช่น :-

Present Subjunctive : **It is necessary that Joe earn** his living by himself.

to-infinitive : = **It is necessary for Joe to earn** his living by himself.

= เป็นเรื่องจำเป็นที่โจต้องหาเลี้ยงชีพด้วยตัวเอง

Past Subjunctive

แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ Past Subjunctive และ Past Perfect Subjunctive

"Past Subjunctive" มีโครงสร้างเหมือนกับ Past Tense คือกริยาช่อง 2 ถ้าเป็น Verb to be ให้ใช้ "were" ตลอดไปกับประธานทุกบุรุษและทุกพจน์ ส่วน "Past Perfect Subjunctive" มีโครงสร้างเหมือนกับ Past Perfect Tense คือ had + กริยาช่อง 3 มีหลักสำคัญที่ควรรู้อย่างนี้ :-

① การใช้ Past Subjunctive ตามหลัง Wish Form

Wish Form คือ "ประโยคแสดงความปรารถนา หมายความว่าข้อเท็จจริงของเหตุการณ์นั้นเป็นอย่างหนึ่ง แต่ผู้พูดปรารถนาให้เป็นอีกอย่างหนึ่ง"

ในภาษาอังกฤษแบ่ง Wish Form ออกเป็น 3 ชนิดคือ :-

a) ปรารถนาอยากให้เป็นไปในปัจจุบัน หมายความว่า เหตุการณ์จริงในขณะที่พูดเป็นอย่างหนึ่ง แต่ผู้พูดปรารถนาอยากให้เป็นอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งตรงข้ามกับเหตุการณ์หรือความเป็นจริงในขณะที่พูด กริยาที่ตามหลัง wish จึงต้องใช้ **Past Subjunctive** คือ กริยาช่อง 2 ตลอดไป (ถ้าเป็น Verb to be ให้ใช้ **were** ตัวเดียวกับทุกตัวประธานและพจน์)

● โครงสร้าง : wish + กริยาช่อง 2

Ex. I **wish** I **met** my friend **today**.

= ผมอยากจะเป็นว่า ผมได้พบเพื่อนของผมวันนี้

(แต่ความจริงในขณะที่พูด ผมยังไม่ได้พบเพื่อน)

(ถามว่า วันนี้ผมพบกับเพื่อนหรือเปล่า? ตอบว่า ไม่ได้พบ)

I **wish** I **were** you.

= ฉันอยากจะเป็นว่า ฉันเป็นคุณ

(ความจริง คือ ในขณะนั้นฉันไม่ใช่คุณ)

อเนกประสงค์ระหว่างประโยคหน้าและประโยคหลังนั้น ตัวประธานจะใช้ต่างกันก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นคนเดียวกันเสมอไป เช่น :-

ความจริงที่เป็นอยู่ : Roger studies English.

ปรารถนาให้เป็น : His mother wishes Roger **studies** Japanese.

= โรเจอร์เรียนภาษาอังกฤษ (แต่) แม่ของเขาปรารถนาให้โรเจอร์เรียนภาษาญี่ปุ่น

b) ปรารถนาอยากให้เป็นไปในอดีต หมายความว่า เหตุการณ์จริงในอดีตเป็นอย่างหนึ่ง แต่ผู้พูดปรารถนาอยากให้เป็นอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งตรงข้ามกับเหตุการณ์หรือความจริงที่เกิดขึ้น กริยาที่ตามหลัง wish จึงต้องใช้ **Past Perfect Subjunctive** คือ **had + กริยาช่อง 3**

● โครงสร้าง : wish + had + กริยาช่อง 3

ความเป็นจริงในอดีต : She **didn't** live in Bangkok **last year**.

ตอนนี้ปรารถนาให้เป็น : I wish she **had lived** in Bangkok last year.

หล่อนไม่ได้อยู่ที่กรุงเทพฯ เมื่อปีที่แล้ว

(เวลานี้) ผมปรารถนาให้หล่อนได้อยู่กรุงเทพฯ เมื่อปีที่แล้ว